

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/81/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010262
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0020010262.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej a JUDr. Bc. Milana Husťáka, v trestnej veci obžalovaného G. Č., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2020 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.9.2020 sp. zn. 8T/53/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. Č..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/53/2020 zo dňa 14.9.2020 bol obžalovaný G. Č. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

v presne nezistenom čase počas dní 21.7.2019 a 22.7.2019 v rodinnom dome v obci F. F. Q. Č.. X, E. P. sa opakovane a sústavne vyhrážal svojej matke P. Č., A.. XX.X.XXXX takým spôsobom, že ju bil dlaňou po tvári, ťahal ju za vlasy, bil ju po hlave, trhal za vlasy, následkom čoho spadla, tak ju potom kopal a ťahal po izbách, urážal ju a to tak, že jej stále vulgárne nadával, pľul na ňu, pričom v noci dňa 21.7.2019 počas toho ako ležala na posteli podpálil plachtu, ktorou bola prikrytá a následne dňa 22.7.2019 ju stiahol z postele bil ju po tvári a ťahal ju po izbách, pričom takéto jeho správanie vyvolalo u poškodenej dôvodnú obavu o svoje zdravie a život.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2, § 38 ods.4, § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný G. Č.. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že odvolaním vytýka nasledovné chyby rozsudku prvostupňového súdu. Súd prvého stupňa mal už v čase podania obžaloby túto odmietnuť pre procesné chyby. Na základe vykonaných dôkazov súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav a došiel tak k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie. K veci uviedol, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní nebola zaistená plachta, ktorá mala byť hlavným dôvodom jeho trestného stíhania. Predmetná plachta nebola zaistená ani nebola vyhotovená fotodokumentácia slúžiaca na preverenie výpovede poškodenej.

Na hlavnom pojednávaní ozrejmil skutočnosť ohľadom plachty a preto je nevyhnutné si vytvoriť predstavu pre posúdenie intenzity jej poškodenia, ale tiež najmä pre unesenie dôkazného bremena a vytvorenie si objektívnej predstavy a nie prihliadať na subjektívne vykreslenie jednotlivcov. Každý z jednotlivcov vykreslil poškodenie plachty vo svojej subjektívnej predstave, ale najsubjektívnejšie to učinili orgány činné v trestnom konaní, ktoré bez toho, aby plachtu videli konštatovali, že horela, čo sa odlišuje

od pravdivého zistenia skutku. Svedok O. Č. uviedol, že predmetnú plachtu videl v koši na bielizeň, t.j. v koši na pranie. Aj poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný G. Č. sa tak povediac hral so zapaľovačom, z ktorého odletela iskra. Obžalovaného sa nebála a nemala rovnako obavu o svoje zdravie a život.

V podstate sa nič nestalo, aby to mohlo byť posúdené ako trestný čin. Krátkodobé priloženie zapaľovača k plachte, ktorá mala byť ihneď uhasená, či stiahnutie z postele nie je trestným činom nebezpečného vyhrážania, pokiaľ aj obžalovaný G. Č. nevyslovil pri tom vyhrážku. O nebezpečné vyhrážanie by mohlo ísť, ak by obžalovaný G. Č. povedal poškodenej polejem ťa benzínom a zapálím, ale ak obžalovaný sa len hral so zapaľovačom a iskra spadla na plachtu, ktorú mal aj hneď uhasiť bez toho, aby jej povedal nejaké slovo, nemôže ísť o nebezpečné vyhrážanie.

Podľa názoru súdu prvého stupňa každý kto sa hrá so zapaľovačom v niečej prítomnosti, aj bez toho aby niečo vyslovil, mal by byť odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania, čo je absurdné. Súd prvého stupňa neuveril výpovedi poškodenej ani svedkovi O. Č. napriek tomu, že poškodená vypovedala konzistentne s poslednou výpoveďou v prípravnom konaní. Má za to, že hlavné pojednávania, na ktorých sa dôkazy vykonávajú majú procesne najväčšiu silu.

Konanie pred orgánmi činnými v trestnom konaní bolo zmanipulované, viackrát zmenené a už aj z uvedeného bolo potrebné vziať do úvahy výpovede z hlavných pojednávanií. Poškodená neutrpela žiadne zranenia s dobou liečenia nad 7 dní, nejedná sa preto ani o žiadny iný trestný čin, a preto je na mieste vec postúpiť na prejedanie priestupku. Obhajoba navyše poukázala na skutočnosť, že pre totožný skutok sa vedie aj priestupkové konanie na OÚ Michalovce sp. zn. OU-MI-OVVS-2020/001841-004.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný G. Č. preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a zmenil rozsudok tak, že vec postúpi na prejedanie priestupku.

Na podklade takto podaného odvolania obžalovaného odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného G. Č..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný G. Č. sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy k správny a zákonnému rozhodnutiu a aj podľa názoru krajského súdu správne a zákonne vychádzal z (prvej) usvedčujúcej výpovede poškodenej P. Č., ktorej výpoveď je v súlade aj s výpoveďou svedka O. Č. - brata obžalovaného, ktorý rovnako uviedol, že obžalovaný G. Č. verbálne aj fyzicky napadol poškodenú, a to aj v minulosti. Z dôvodu predchádzania konfliktov s obžalovaným radšej opúšťa rodičovský dom, aby

nevznikli konflikty. Uvedené výpovede svedkov korešpondujú aj s výpoveďou svedkyne P. X., ktorú poškodená bezprostredne vyhľadala po fyzickom napadnutí zo strany obžalovaného.

Záver o vine obžalovaného potvrdzujú aj znalecké posudky vypracované znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria a sexuológia P. Š. X., I. a znaleckým posudkom vypracovaný znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých P. B. O., s ktorými sa v celom rozsahu tak, ako okresný súd aj krajský súd stotožnil a na ich závery odkazuje.

Poškodená bez akýchkoľvek pochybností aj podľa názoru odvolacieho súdu usvedčovala obžalovaného G. Č. zo spáchania skutku, no s odstupom času táto mala snahu konanie obžalovaného bagatelizovať a sama pred sebou zmierniť následky konania obžalovaného. Aj samotné zranenia poškodenej zdokumentované v odbornom vyjadrení P. U. S. sú v súlade s popisovaným mechanizmom ich vzniku zo strany obžalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd, podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správne mu a zákonnému záveru o vine obžalovaného G. Č. z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a výrok o uznanej vine okresný súd veľmi podrobne aj odôvodnil.

Krajský súd k námietkam uvádzaným zo strany obhajoby týkajúcich sa zdokumentovania poškodenia posteľnej plachty (ohorením), ktorá sa mala vznietiť priložením zapaľovača zo strany obžalovaného G. Č., považuje za nadbytočné a účelové v kontexte s výpoveďou poškodenej. Sám obžalovaný G. Č. uviedol, že zapaľovačom škrtol v afekte, no oheň uhasil, aby nedošlo k vznieteniu.

Rovnako vznesená námietka týkajúca sa porušenia zásady ne bis in idem vo vzťahu k prejednaniu skutku zo dňa 24. júla 2019, o ktorom už Okresný úrad Michalovce rozhodol rozhodnutím sp. zn. OU-MI-OVVS-2020/001841-005 dňa 26. 10. 2020, ktorým uznal G. Č. za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a uložil mu sankciu pokutu vo výške 30,- Eur, krajský súd uvádza, že ide o konanie zo dňa 24. júla 2019 a nie o konanie ohraničené dňom 21.7.2019 a 22.7.2019, ktoré konania sú predmetom teraz napadnutého rozsudku.

Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval v súlade so základnými zásadami ukladania trestu, pričom dôsledne vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý má v registri trestov dva záznamy. Naposledy bol obžalovaný G. Č. J. trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/48/2018 zo dňa 27.4.2018 uznaný vinným podľa 171 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 16.5.2018. Teraz posudzovaný skutok tak spáchal v dobe plynutia skúšobnej doby, ktorá bola uložená pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov preto okresný súd v súlade so zákonom uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody a ani v tomto smere odvolací súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu.

Zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaného G. Č. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných 10 - tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody považuje aj krajský súd, vzhľadom k osobe obžalovaného G. Č. a jeho predchádzajúcemu životu za trest spĺňajúci všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej prevýchovy, ako aj generálnej prevencie, a preto odvolanie obžalovaného G. Č. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.